

отъ ония тайни, откритието на които изненадва и очудва. Той, обаче, като поблагодари Екзарху за това му крайно довѣрие, поиска отъ него да му позволи да отложи отговора си поне за единъ или два дѣня, нѣщо, което не му се отказа. Бѣше дѣнь сѣбота, 30-и юлия.

VIII.

Опрѣдѣленитѣ двѣ лица за делегати по Европа.

На другия дѣнь, недѣля, между многото други посетители, които дойдоха съ парахода отъ Цариградъ за развлѣчение на островъ Халки, дѣто, както се спомена по-горѣ, живѣше и авторътъ на тия бѣлѣжки, явиха се съвсѣмъ ненадѣйно въ дома на тѣста му неканени госте: Драганъ Цанковъ, съвѣтникъ въ Екзархията и цензоръ въ турското писалище на печата за българскитѣ вѣстници, Найдѣнь Геровъ, българинъ отъ Копривщица, но отколѣ руски консулъ въ Пловдивъ, пристигналъ сега на скоро въ Цариградъ, и д-ръ Вѣлковичъ, къмъ които се присѣдини и живѣещиятъ въ Халки О. Бурмовъ. Слѣдъ обѣдъ гоститѣ поискаха да се оттеглятъ на страна заедно съ домовладиката Димитъръ Ив. Гешовъ, и зетя му, който разказва сега тукъ за тази срѣща. Разбира всѣки тукъ, каква е била цѣльта на това тайно съвѣщание. Тайната на Екзарха била сега тайна и на дошлитѣ госте. Тѣ се срѣщнали още въ сѣбота вечеръ съ него и рѣшено било да трѣгнатъ съ утрѣшния параходъ за островъ Халки и тукъ да се свърши всичко. Тѣ донесоха отъ Екзарха и една кратка бѣлѣжка за неговия едноврѣмененъ ученикъ. На кжсо, въпросътъ бѣше за българска депутация въ Европа. Одобренитѣ за тая цѣль двѣ лица били Драганъ Цанковъ и Марко Д. Балабановъ, първиятъ пѣ-старъ, вториятъ пѣ-младъ, първиятъ прина-